

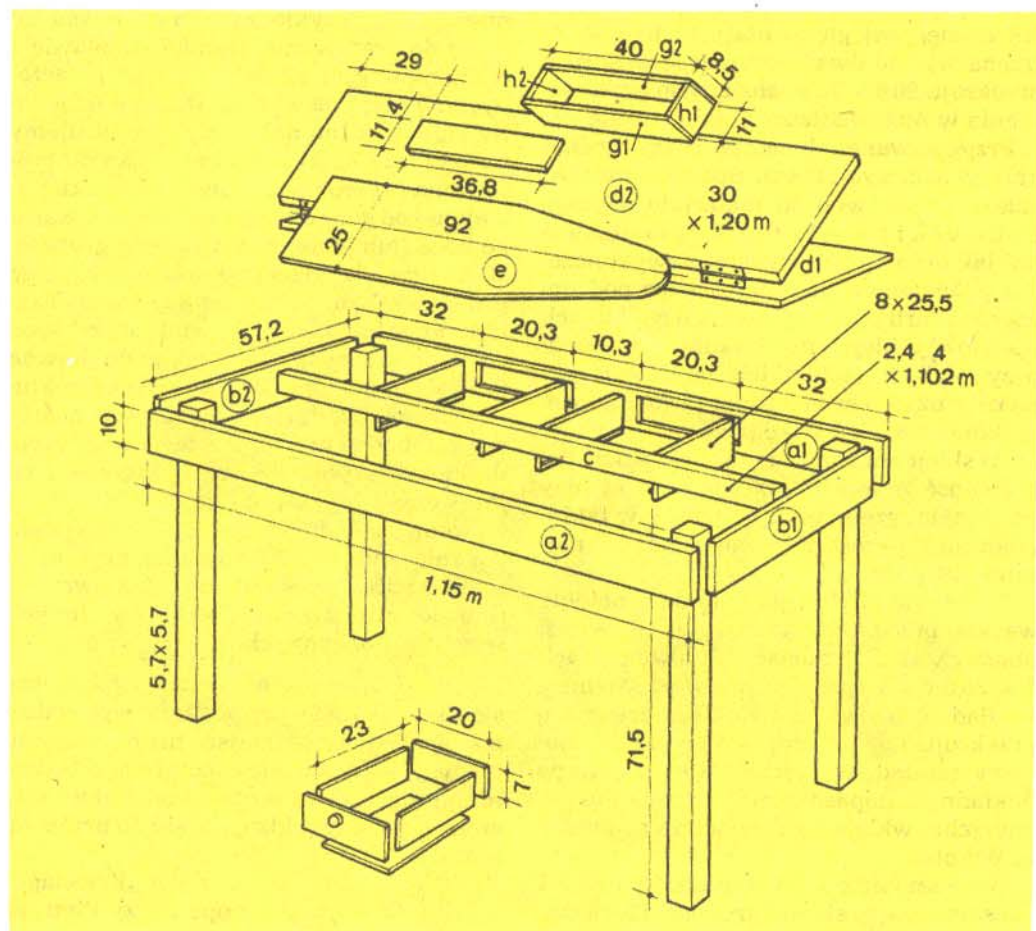
STÓŁ KUCHENNY DO... PRASOWANIA

Prasowanie nigdy nie było ulubioną czynnością domowych gospodyń nawet w czasach, gdy kuchnie budowane były jako pomieszczenia przeznaczone do pracy w nich „biednych, wyzyskiwanych służących”, a więc duże, wygodne, widne, ciepłe i rozplanowane ergonomicznie. Aby więc ułatwić wyprasowanie koszul, obrusów czy innych tkanin warto wyposażyć własną kuchnię w odpowiedni sprzęt, który oprócz spełniania roli deski do prasowania byłby używany jako stolik kuchenny do przygotowywania na nim posiłków, lub do spożywania ich.

Na fotografii obok przedstawiony jest taki stół, który pełniąc rolę deski do prasowania

może być używany również jako zwykły stolik albo nawet warsztat do majsterkowania, bowiem jego masywna konstrukcja umożliwi wykonywanie na jego powierzchni wielu czynności.

Konstrukcja stołu została tak pomyślana, by jego blat można było w połowie szerokości przeciąć, obydwie części połączyć zawiasami, jedną część zamocować na stałe do ramy nośnej a drugą, otwieraną wyposażyć od spodu w typową, miękką deskę do prasowania długości 92 cm. Pod częścią blatu zamocowaną do ramy na stałe znajduje się jeszcze dość miejsca na dwie niewielkie szufladki. Budowę stołu należy rozpocząć od przygotowania czterech słupków na nogi. Do tego celu nadaje się praktycznie każde drewno, pod warunkiem, że będzie ono dobrze wysuszone i

bezsęczne. Oczywiście najlepsza jest tu dębina. Przekrój słupków powinien wynosić 60 × 60 mm, co po obróbce struganiem da nam żądany w konstrukcji przekrój 57 × 57 mm. Długość nóg stołu powinna wynosić około 71,5 cm.

Następnie należy wykonać elementy ramy nośnej składającej się z listew a1, a2, b1 i b2. Na ramę nadają się deski grubości około 20 mm lub płyta stolarska (może być płyta wiórowa okleinowana unilamem). Tu również trzeba zwrócić uwagę aby drewno było suche, gdyż mokre deski w krótkim czasie tak wypaczą się, że uniemożliwią korzystanie ze stołu a w krańcowym wypadku doprowadzą do zniszczenia konstrukcji. Listwy a1 i a2 powinny mieć długość 115 cm, listwy b1 i b2 – 57,2 cm zaś szerokość listew musi wynosić co najmniej 10 cm (można dać szersze listwy, co zarówno wzmocni sztywność konstrukcji, jak też umożliwi wykonanie szuflad o większej głębokości). W listwie a1 trzeba wyciąć dwa prostokątne otwory o przekroju 20,3 × 7 cm służące do pomieszczenia w nich szuflad.

Przygotowane elementy ramy nośnej należy połączyć razem. Sposób montażu zależy tu zarówno od materiału użytego na listwy a i b (deska czy płyta laminowana) jak też od przewidywanego wykończenia powierzchni drewna. A więc pod pokrycie z farby olejnej można użyć długich wkrętów i kleju, np. Wikolu, natomiast przy płytach stolarskich laminowanych należy użyć bezwzględnie drewnianych kołków i również Wikolu.

Po sklejeniu ramy trzeba sprawdzić poprawność montażu (kąty proste między poziomymi częściami i nogami) i w takim położeniu pozostawić ramę na co najmniej 24 godziny.

Następnie zabierzemy się do zrobienia wąskiej przegrody o przekroju 2,4 × 4 cm i obudowy szuflad z deseczek o wymiarach 8 × 25,5 cm wyposażonych w prowadnice szuflad – listewki z twardego drewna o przekroju 1,5 × 1 cm przyklejone do obudowy szuflad. Wszystkie te elementy po dokładnym dopasowaniu i obrobieniu powierzchni wklejamy do wnętrza ramy stołu Wikolem.

Dwie szufladki o wymiarach 23 × 20 × 7 cm sklejaemy ze sklejki grubości 12–18 mm

i wyposażamy w dna zrobione z lakierowanej płyty spilśnionej tzw. twardej, grubości 4 lub 5 mm. Wymiary szuflad należy tak dobrać, aby dały się one wsuwać w odpowiednie otwory w ramie stołu bez oporów, ale i bez znacznego luzu.

Blat stołu składający się z dwóch identycznych części d1 i d2 o wymiarach 30 × 120 cm należy zrobić albo z odpowiednio sklejonych grubych desek albo z laminowanej płyty stolarskiej. Obydwie części blatu należy połączyć zawiasami przykręconymi wkrętami do drewna tak, by po rozłożeniu blatu, między deskami nie pozostawała szczelina. Teraz blat mocujemy do ramy stołu na kołki i na klej. Należy zwrócić tu uwagę, by część blatu zamocowana na stałe zakrywała szuflady.

Po złożeniu blatu, na spodniej stronie części ruchomej zamocujemy deseczkę o wymiarach 11 × 36,8 cm, na niej zaś umieścimy i przykleimy ramkę nośną do deski do prasowania. Ramka składa się z elementów g1 i g2 oraz h1 i h2 połączonych na klej i na wkręty. Dopiero na gotową ramkę nośną nałożymy i zamocujemy na klej i na kołki właściwą deskę do prasowania (e) zrobioną z płyty stolarskiej oklejonej od góry dwiema warstwami starego koca (lub lepiej warstwą filcu grubości 10–15 mm, ale gdzie go kupić?) pokrytego grubą, miękką, bawełnianą tkaniną. Tkanina ta powinna być podwinięta pod spód deski do prasowania i przybita do drewna (po naciągnięciu) teksami z dużymi, tekturowymi podkładkami. Teksów nie należy bardzo mocno przybijać, bowiem pokrycie deski dość szybko brudzi się i trzeba je co jakiś czas zdejmować i prać.

Gotowy stół do prasowania trzeba odpowiednio wykończyć. Najlepiej użyć tu emalii do drewna w kolorze dopasowanym (lub kontrastowym) do barwy innych sprzętów kuchennych.

Prasowanie odzieży przy użyciu tak skonstruowanego urządzenia wprawdzie nie będzie przyjemniejsze niż przy użyciu tradycyjnej deski, ale chociaż może będzie mniej męczące ze względu na stateczność stołu, a co za tym idzie i deski do prasowania.

**Wg „Bricolage”
opr. Jerzy Pietrzyk**